

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogersko deželo za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kohnana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi Binkoštnih praznikov izide prihodnji list v torek 26. maja 1885.

Volitve v Istri.

Vajeni bili smo dosedaj le tužnim srcem ozirati se preko sivih Karavank v starodavni Korotan, kajti vesti, od ondukaj nam prihajajoče, bile so nevesele in marsikateri mnogobrojnih naših pesimistov in črnogledcev menil je že, da za slovenske Korošce nema več rešitve. V zadnji čas pa se je marsikaj predručilo, Korošci začeli so se zavedati in kdor skrbno opazuje volilno njih gibanje in odločno postopanje vskliknil bode z nami: „Še Koroška ni zgubljena!“

Jednako žalostnim pogledom zrla smo v solčno Istro, v „tužno“ Istro. Tužna bila je do sedaj, kljub vsej svojej naravnej lepoti, Slovan v njej bil je trpin, katerega sta brezozirno teptala in tlačila v ganljivem sporazumljenji Italijan in Karnijel. A kakor se po vsej Avstriji in še dalje pojavlja probujenje Slovanstva in odločen odpor proti šeststoletni germanizaciji, isto tako probudila se je tužna Istra in začela boj za svoj obstanek proti lakomnemu lahonstvu. Občudovati moramo istrske rodoljube, ki imajo le skromna sredstva na razpolaganje, a so s svojo jekleno energijo v razmerno kratki dobi že toliko dosegli. Nikake pravice nemamo več pomilovati brate nam Istrane, kajti odvrgli bi nam: „Žena miluj sebe in svoje otroke“, in to po vsej pravici, kajti dočim je pri nas na Kranjskem, kjer smo že mislili, da nemčurstva več ni, še mogoče, da se ponuja kandidat à la dr. Wurzbach in ima baje že dve stotine glasov za sebe, bijejo naši rojaki v Istri združeni z brati Hrvati dva- in tridnevne volilne boje in zmagujejo skoro na vsej črti. Njim domoljubje ni prazna beseda, zategadelj pa tudi stoje trdno in nepremakljivo, kakor skalovje divne njih domovine, zategadelj ne spreminjajo svojega prepričanja vsakih štiriindvajset ur, kar se to nekje drugej dogaja.

Pri zadnjih volitvah v deželni zbor kazali so se že plodonosni vspehi složnega delovanja mej Hrvati in Slovenci, pri sedanjih državnozbornih volitvah pa je volilno gibanje še intenzivnejše in povsod se kaže, da je narod probujen in odločen in da si korak za korakom zopet prisvaja lokavostjo in silo odvzeto mu ozemlje. Prvotne volitve vrše

se s toliko vztrajnostjo in točnostjo, da o povoljnem izidu niti dvomiti ni in da moramo poleg posamičnih rodoljubov s pristno hvaležnostjo priznavati velike zasluge, ki sta si jih glede Istre stekli politiški društvi „Naša Sloga“ in „Edinost“.

Istrskega poluotoka vzhodna obal bila je že od nekdaj bolj narodna, vzgojila nam je mnogo rodoljubov in prvoboriteljev, sedaj pa se zaveda že tudi zahod in sodeč po volitvah volilnih mož v kmetijskih občinah, z gotovostjo lahko sklepamo, da dobomo v 29. dan t. m. veselo vest, da sta voljena oba predlagana kandidata: za volilne okraje: Lošinj, Pazin in Volosko

dr. Dinko Vitezić, odvetnik v Krku;

za volilne okraje: Koper, Poreč in Pulj pa

Vekoslav Spinčić, c. kr. profesor v Koprju.

Pa tudi za mestno skupino obsejajočo mesta: Kastav, Volosko, Lovrana, Moščenice, Pazin, Buzet, Pulj, Krk, Čres, Lošinj, Koper, Vodnjan itd. postavljen je kandidat v osobi

dra. Frana Mandića, zdravnika v Trstu.

„Naša Sloga“ sicer sama pravi, da bode v sedanjih okoliščinah težko prodreti s tem kandidatom pri volitvi v 2. dan junija, ali pokazati se hoče, da so Istrani pripravljeni na borbo in da bi tudi v mestni skupini nadvladali, ko bi se razmere nekoliko premenile.

In premenile se bodo razmere, premeniti se morajo, ker se bode izrečna volja narodova vender morala v poštev jemati. Zatorej želimo bratom v Istri pri bodočih volitvah srečo junaško, da se vedno bolj približamo zlatemu gaslu:

„Istra Slovanom!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. maja.

Baron Walterskirchen ni vsprejel kandidature za državni zbor, katero so mu bili ponudili Dunajski demokrati. S tem bi bil odstranjen strah levičarjev, ki jih je že nekaj dni pretresal, ko bi demokrati ne nameravali vkljub odpušeni tega moža voliti. Sedaj je le še vprašanje, ali bode vsprejel ta mandat, ko bi bil voljen. — Predvčeraj bil je velik volilen shod za notranje mesto na Dunaji. Predstavilo se je šest kandidatov in sicer bivši poslanci dr. Kopp, dr. Weittorf in dr. Jaques, na dalje

pa novi kandidatje občinski svetnik Lederer, bivši kamorni svetnik Wrabetz in računski oficijal Russ. Prvih pet govorilo je v ultranemškem zmislu. Koliko je tu bilo pritoževanja, kako se nemški narod zatira in podobnih jeremijad, skoraj ni moč popisati. Ker pa podobne fraze čitamo vsak dan v levičarskih listih in se ponavljajo v vseh kandidatskih govorih levičarjev, jih ne bomo navajali. Pomenljivo je to, da so se nekateri kandidati izrekli, da se hočejo potegovati tudi za „malega moža“. Ta skrb je postala tudi neko znamenje časa. Skoro v vseh kandidatskih govorih jo letos čujemo. Pomagati (se veda le z besedami) delavcem je nekako moderno postalo. Russ je pa v svojem govoru nekako zagovarjal vladno politiko. Priznati se pa mora, da je njegov govor bil jako nesrečen, niti najmanjšega utisa ni napravil. Zbrani volilci so se mu posmehovali, dokler ni ostavil govorniškega odra. — Knez Alojzij Lichtenstein je te dni poročal svojim volilcem v Passailu o svojem delovanju. Navajal je posebno, koliko so se državne finančne razmere zboljšale pod sedanjo vlado. Volilci, katerih se je bilo precej zbralo, bili so prav zadovoljni z njegovim poročilom. — Volilni odbor liberalnih veleposestnikov na Českem bode postavil svoje kandidate samo v Budejeviškem, Hebskem in Liberškem volilnem okraju, v Chrudimskem in Praškem pa ne, ker tam nema niti najmanjšega upanja na zmago. — Tirolski konservativci baje letos ne bode več postavili Zalingerja kandidatom, ker je skušal rušiti disciplino na levici. V okraju Landecku mislijo letos liberalci postaviti patru Greuterju protikandidata. Dosedaj še nikdar neso liberalci kandidovali v tem volilnem okraju, a letos je izvoljenih več liberalnih volilnih mož, zato hočejo poskusiti s svojim kandidatom, če tudi ni upanja, da bi zmagali. — Na Zgornjem Avstrijskem so volitve volilnih mož za konservativce kaj dobro izpale. Voljenih je 1051 konservativnih in samo 124 liberalnih volilnih mož.

V Galiciji bosta od sedaj le dve odvetniški zbornici, jedna za vzhodno Galicijo v Levovu in jedna za zapadno Galicijo v Krakovem. Przemiseljska se bode združila z Levovsko, kakor so se že Kolomeška, Stanislavska in Zloczovska, Tarnovska se bode pa združila s Krakovsko.

Ker v Avstriji biva več prebivalcev anglikanske cerkve, misli vlada prihodnjemu državnemu zboru predložiti zakon, da se ta cerkev zakonito pripozna.

Vnanje države.

Grke že dolgo hudo bode samostojnost, katero so po poslednji vojni Bolgari pridobili v Vzhodni Rumeliji. V tem, da se utrdi na Balkanu bolgarski življenjski zavir, velikogrškemu težnjem. Zato pri vsakej priliki črnijo Bolgare pri Turkih. Vsled poslednjih nemirov v Plodivu obrnili

LISTEK.

Potopisne arabeske.

IV.

Gospod urednik! Ko sem Vam zadnjič poročil, da pojdem k pravoslavni maši, zatrepetale so izvestno kite vsem Vašim čezplaninskim mandarinom — od preveleučenege dra. Junija doli do poslednjega bogoslovskega uskoka v Kolodvorskih ulicah, češ: popravoslavil se nam bode tam doli mej srbskimi „razkolniki“. No, Vi, gospod urednik, ki ste blizu tiste Indije-Komandije na obrežji modrozelenih Soče, ali da se izrazim strokovnjaški-učnjaški: „onstran tarnovanskega (sic!) gozda“, povejte jim, cepidlaškim Vašim mandarinom namreč, da lisjak sicer spreminja dlako, kože pa ne! Sicer pa, kakor veste, spadam k onim vernikom, kateri, v zmislu Kriščevih besed, izgovorjenih tam ob Samarijskem vodnjaku, ne časte Boga ni v Jeruzalemu niti na hribu Garicim, temveč v duhu! Vender, kot profan potnik, ravnam se po apostolovem izreku: „Poskusite vse . . .“

In kar je res, je res: bil sem pri pravoslavni maši in to ne samo pri jedini, temveč že pri treh ter pojdem jutri zopet! Če se ne bojite izobčenja, pojdite z menoj, gospod urednik, vsaj v duhu, da boste imeli barem pojem o preganljivem utisu, ki ga napravi božja služba v staroslovanskem jeziku na nas — polatinjene Slovence! To, gospod urednik, se ne da opisati! Samo toliko Vam povem: Ko ugledate tiste belooblečene dečke, stoječe v dveh vrstah ondu pred zagrnjenim uhodom v svetišče, s bliščečimi svetinjami in gorečimi svečami v rokah; ko zaslišite njihovo jarno in zvonko petje, razlega joče se v dolgem, razširjenem toku po cerkvi; ko se potem razgrne zastor pred žrtvenikom in se prikaže častljivo svečenik z dolgo srebrno brado in z istotako srebrnimi, po ramah razsipanimi lasmi, pozdraveč vernike z Izveličarjevimi besedami: „Mir Vam!“ in mu ves zbor odvrne: „In tvojemu duhu!“ in ko se naposled razlije po svetišči širna reka vseh milozvočnih spevov in odpevov, zlasti pa tist otožen „Gospodin pomiluj!“ — gospod urednik, če Vam ondaj ne zaigrajo v očeh solze, niste vredni, da Vas je rodila slovenska mati! Nehoté Vam

vsplava duh za tisoč let nazaj, v mračno minolost slovansko, ko sta nam sveta blagovestnika, Ciril in Metodij zapela prvo bogoslužno pesem v milem slovanskem jeziku in če pogledate zopet sivega starca pred altarjem, obhajajočega okrog sebe zbrane vernike, zdi se Vam, da ste se preselili nazaj v prvotne, apostolske čase krščanstva . . .

Ko ste si napojili dušo s presladkimi spomini in z blaženimi čuvstvi, ogledujete si razne cerkvene oprave: slike, zastave in svetinje, s katerih Vam posvetno oko naposled zdrzne doli na ljudi in kot pristnemu katoličanu, seveda tja na — levo stran! Ali gospod urednik, tu se je opeknel Vaš pregrešen pogled! Ondu ob steni v lesenih naslonjačih so Vam sami — bradati možje; ženske, po katerih ste se Vi hoteli napasti „znatiželjne“ oči, vidite, tiste so Vam lepo tam le zadaj, v posebnem, in to zadnjem predelu cerkve, ločene z varno ograjo od moških vernikov! Pravoslavna cerkev zmatra namreč ženske „nečistimi“ ter jim vsled tega zabranjuje pristop v sprednje cerkvene predele, kamor smejo le toliko, da poljubijo križ in dotične svetinje in kadar gredó k obhajilu. Gospod urednik! kaj bi pač porekle k

so se do Turčije, da naj v Plodiv pošlje svoje voja ke, da bodo varovali tamošnje Grke. S tem hočejo le spodbuditi samoupravo Vzhodne Rumelije in tako škodovati bolgarskemu narodu.

V italijanskem ministerstvu vladajo neki huda nasprotja zaradi vnanje politike. Vojni mini ster Ricotti in minister vnanjih zadev Mancini sta za energično postopanje ob Rudečem morji, Depre tis zmatra to ekspedicija za veliko politično zmoto. Zaradi tega nasprotja bosta odstopila Mancini in Ricotti, kakor se govori.

Predvčeraj otvorila se je grška zbornica. Kraljevi prestolni govor omenja, da so razmere Grške z vsemi državami dobre, da je Grška po trebna miru in da tedaj želi status quo v orijentu.

Ko je pruski minister Puttkamer, tako su rovo odgovoril na interpelacijo zaradi iztiranja priseljenih poljakov iz pruske države, so že mnogi se bali, da ne bi Rusija odgovorila na ta iztiranje s tem, da bi tam naseljene Nemce pognala domu. Tega dosedaj še Rusija ni storila. Nek veljaven ruski list pa že zahteva, da naj vlada po diploma tičnem potu zahteva pojasnila, zakaj so se iztirali Poljaki. Motivacija, da se to godi v interesu nem ške kulture in nemštva se ne more zmatrati za resno, misli omenjeni list.

Malo izvemo, kaj se godi v Sudanu, in še to ni zanesljivo. Sedaj se po Kajiri govori, kakor se od tam raznim listom poroča, da se Mahdijeve čete zasele Dongolsko pokrajino.

Dopisi.

Z Jesenic na Gorenjskem 19. maja. [Izv. dop.] V nedeljo 17. t. m. bila je na Jesenicah slavnost, katera bode vsakemu tukajšnjemu občanu gotovo v vednem spominu ostala. Predstojnik tukajš njega rudokopa gosp. M. Robič bil je namreč od likovan s srebrnim križem za zasluge; njemu v čast se je vršila slovesnost, pri kateri se je mogel vsak prepričati, kako priljubljen je ta mož vsem njemu podložnim, kakor tudi pri svojih sosesčanih. Gospod Robič deluje pri tukajšnjem rudokopu že blizu 50 let, pri tem vspešnem in trudapolnem de lovanji je moral marsikatero nezdgo prestati. Kot neomahljiv narodnjak je on vzgled občanom. Jako močno je on vplival na omiko svojih soobčanov in še vedno marsikateremu z dobrim svetom pomaga. Mož je v resnici zaslužen — to spoznava cela ob čina — in cesar sam. Ob 11. uri zjutraj pripel je c. kr. okrajni glavar gosp. J. Dralka odlikovanec s primernim slovenskim govorom srebrni križec s krono. Udeležile so se te slavnosti najodličnejše osebe naše občine, gosp. uradniki kranj. obrtnijske družbe, in na stotine drugih ljudi, mej temi čez 200 rudarjev. Ob 12. uri bil je obed, h kateremu je bilo veliko število gospode povabljenega. Gosp. Ro bič pogostil je tudi vseh 200 rudarjev. Po obedu bila je ljudska veselica, katere se je udeležilo sko raj vse naše prebivalstvo. Pevci Jeseniški pod vod stvom pevovodje g. Majerja prepevali so tako izv rstno, da se jih ni moglo dovolj prehvaliti. Ko je popoldne tudi gosp. deželni glavar grof Thurn po častil slovesnost, priklopela je radost k vrhuncu. Slava in živio klicev ni bilo konca. Gosp. grof ogo voril je v prelepem slovenskem govoru navzočne, ter izražal veselje na lepi slavnosti. Ogle dal si je potem z gosp. J. Dralko tudi šolo, ter do večer nega vlaka bival mej njami. Ta dan ostal bode v vednem spominu naroda.

Jednakej uredbi naše nečimerne katoličanke, ki se ponašajo svojim „zvoncec“ ne samo doma, za gar dinami, v salonu in na šetališčih, temveč tudi v istem božjem svetišči? Čemu neki bi se lepotičile in vadile v raznih umetnostih vsemogočne koketa rije ves božji teden, če bi se v nedeljo v cerkvi ne smele postaviti na ugodno mesto, da jih vidi in občuduje ves moški svet? No, vidite, to je dobro: vsaj se nam ne treba bati, da bi se nam popravo slavile! . . .

Iz tega razvidite torej, da so pravoslavni glede „večnega ženstva“, pred katerim mi toli ponižno „babničarimo“, še precej staroveških nazorov, kakor so tudi v glasbenem obziru še vedno prekonserva tivni! Le pomislite: še orgelj Vam nemajo, vsled česar ne poznajo niti vzveličevalnega upliva tistega modernega — Cecilijanstva, da ne govorim o na šem Wittizmu! . . .

Ali, kakor ste čuli: peti Vam pa le znajo vrli bratje Srbi! Se ve da, ne tako umetno (?) kakor mi! Ali kar se dostaje narodnih njihovih pesni, to se pa mi že moramo skriti! Oj, da bi slišali to srbsko narodno petje! Tu Vam sedijo v širnem

Slavni volilci

volilnih okrajev: Gornje-Radgonskega, Ljutomer skega, Ormoškega, Sv. Lenartskega, Ptujkega, Smarijskega, Rogaskega

Dne 2. junija nastopite volitvišče, kjer si iz berete državnega poslanca, čegar največa dolžnost bode moški braniti in zagovarjati pravice sloven skega naroda; odbijati krivice, katere nam delajo nasprotniki; odpravljati stare krivde, katere tlačijo Slovence; potezati se za boljše gospodarske raz mere. —

Prestolni govor od meseca oktobra 1879 je slovesno obečal, ka bode vlada jednako skrb imela za duševne in gmotne koristi vseh narodov v ce sarjevini; ka Avstrija bode branik za pravice svojih narodov in dežel, stalno torišče prava in prave svobe. Njegova prevzvišenost gosp. ministerski pre se-mnik rekel je dne 15. februarja 1882 v zboru: „Avstrija je zjedinišče za vse narodnosti, katere jednako opravičene živijo pod avstrijskim žezlom, zjedinišče, kjer morejo tudi uživati svoje pravice.“ Državni osnovni zakon od dne 21. decembra 1867 pravi v členu XIX.: „Vsi narodi v državi so jed nako opravičeni in vsak narod ima neurazljivo pravo na varovanje in gojitev svoje narodnosti in jezika. Ravnopravnost vseh deželnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju priznava se od države.“ Svitli cesar zbor je povedati v sklepnem govoru držav nega zbor dne 22. aprila 1885. leta: „Ka z jed nako očinsko ljubeznijo obrača svojo cesarsko skrb na blagost domovine in na blagostanje svojih na rodov.“

K tem po zakonu jednako opravičenim naro dom v obširnem kolotači avstrijske cesarjevine pri števa jo se tudi Slovenci — živeči na južnem Sta jerskem, južnem Koroškem, na Kranjskem, v Pri morji (in na Prekmurskem, sicer pod ogersko krono, pa ipak pod istim vladarjem); po takem ido jim tudi jednake pravice, zagotovljene v postavi, kakor drugim avstrijskim narodom, saj tudi razmerno jed naka državljanska bremena nosijo, to je po jed nakej meri prikrojene dače plačujo in dajejo jednako ali še razmerno več število hrabrih vojakov. Ali da bi Slovenci imeli jednake pravice z drugimi av strijskimi narodi, to se dosle še ni godilo kljubici navedenim zagotovitvam, za to bode pravih sloven skih državnih poslancev sveta dolžnost, visoko c. kr. vlado, katero so Slovenci šest let odločno podpirali, po vsej moči na to nagibati, da političnih, narod nih in gmotnih blaginj ne bode več kratila Sloven cem, kateri so že mnogokrat prosili in zahtevali po svojih zastopnikih izvršitev danih zakonov, pa do dnešnjega dne z malim in nezadovoljnim uspehom. Šta jerski Slovenci še skoro nič ne čutijo blagoslova novih ustavnih postav, starim krivicam še ni konca, nego vedno se dalje vršijo v šoli, uradu in javnem življenju. Državni zbor je sklenil za vse Slovensko v gimnazijah slovenske vzporednice, to je za slo venske učence oddelke s slovenskim poučnim jezi kom v spodnjih razredih; na učiteljskih poučevanje v našini, pa dotično ministerstvo ničesar ni storilo, vse ide po starem kopitu in k vsem drugim nepo stavnostim uriva se še nemško šolsko društvo z nemškim poučnim jezikom med čisto slovensko ljud stvo, kar se sevsema križa z državnimi osnovnimi zakoni, nasprotuje detovodnim in ukoslovnim pra vilom, žali zdrav razum in mrzko v oči bije pra vičnosti, kar vse meri ne na omiko in pametni ter naravni razvitek našega naroda, nego jedino na to, da bi nas ponemčili, ter potem z nami svojevoljno, kot s svojimi podvrženci gospodovali, česar nijeden Slovenec zdrave pameti in poštenega srca ne more in ne sme odobravati, nego na vse kriplje in po vseh postavnih pomočkih temu se upirati in braniti. Takisto treba je brezobzirno pobijati ošabni nem škutarski nazor, kateri na to ide, ka bi samo ne kateri narodi v državi bili odbrani in jednako opravi čeni, drugi pa ponižani in skoro brezpravni, to je, ka bi nekateri narodi imeli večje, drugi pa manjše

pravice, dokler razmerno jednako plačujemo z dru gim narodi. mora se tudi nam priznati v postavi zagotovljena pravica

Trkali smo pri vladi, naj se ustanovi oddelek c. kr. namestništva, kateri bi uradoval za Slovence slovenski, pa odnikod primerne zveke; c. kr. de želno šolsko svetovalstvo, v katero je se danja vlada imenovala same Neslovence, nikakor ne odgovarja pravičnim zahtevam slovenskega na roda v šolskih stvareh, ker oskrbeva Slovence z nemškimi deželnimi in nemškutarskimi okrajnimi nadzorniki, slovenske vloge rešuje nemški, pošilja nam nemške ravnatelje in profesorje, slovenske pa rivlje na Nemško, nemci po viših razredih osnovne šole, na učiteljski v Mariboru in na gimnaziji v Ptujih ne vošči nam niti izprašanega učitelja za slo vensko jezikovno stroko. Deželni zbor in od bor v Gradci ne postopata z nami Slovenci pri jazno, in v tem odboru ni nijednega Slovenca, ako prem je nas Slovencev 467.000 a Nemcev 785.000, dasi Slovenci dajajo 10.000 in Nemci 12.500 vo jaških novincev, čeravno Slovenci prinašajo znatne zneske k olupšavi mesta Gradca in plačujejo za razne nemške zavode, pravice pa nam nikakšne v Gradci ne priznavajo. Kaj si hočemo v toliko ne povoljnih okolnostih druga, nego na to delati po de želnih in državnih poslancih, da se nam Slovincem pripozna popolna pravičnost, kateri je za porok dr žavna osnovna postava; ako pa ni v Gradci in pri vladi za nas pravice, zahtevali bodemo zjedinjenje vseh Slovencev v jedno upravno celoto — Slo vensko.

Glede na navedene prikazni in podatke dol žnost je slovenskega državnega poslanca za to se truditi in skrbeti, da se naše šolske, politične in gospodarske razmere uredijo na naslednji načn:

Osnovne ali ljudske šole morajo biti na Slo venskem slovenske, kakor so na Hrvatskem hrvats ke, na Nemškem nemške, na Madjarskem madjar ske; ako pa je učenec dovoljno izurjen v propisanih predmetih, na željo roditeljev more se v posebnih urah v viših razredih učiti drugi deželni jezik z narodnim poučnim jezikom, vendar nikdar na kvar postavno obveznih predmetov. Za nemščino oziroma laščino, odločene so po pravem srednje šole, nam reč gimnaziji in realke, katere je treba tako urediti, da bode vsak učenec, dovršivši gimnazij ali realko na Slovenskem, popolnem zmožen slovenščine in nemščine, kar mu jako zlekša bodoče pozvanje glede na potrebnost jezikovnega znanja. — Vsi učitelji, profesorji in ravnatelji na Slovenskem dolžni so znati v besedi in pismu pravilno slovenski. Kdor pri nas in med nami ni jedno zmožen našega le pega jezika, naj ne je od naših krvavih žuljev vsak danjega kruha! Srečen pot!

Učiteljske v Mariboru bode za slovenski Šta jer slovensko, a nemščina v njem kot obvezni pred met; vsaj je državni zbor že v aprilu 1880. leta sklenil, da bode v tem zavodu poučni jezik sloven ski, na kolikor pripuščajajo pomožna učila. Lani me seca marca bilo je visoko c. kr. ministerstvo za nauk in bogočastje v državnem zboru spet na to opozorjeno, pa dosle zastoj.

Za slovenske pravnike naj se osnuje na Graškem vseučilišči, katero je ustanovnik Karol dne 1. januarja 1885 odločil tudi za pokrajine raznih narodov in jezikov, stolice, da se bode ondi slovenski razlagal: občni državljanski zakonik; pravdni in nepravdni postop nik; kazenski zakonik, kazenski postop nik; trgovinsko in menjški pravo, za kar je svitli cesar s previšnjim sklepom od dne 29. julija 1870 bil ministru Hohenwartu ukazal postaviti v državni proračun 3600 gld., pa liberalna večina državnega zbora jih ni dovolila. Kako bi naj uradniki slovenski uradovali, ako se neso učili? — Si cer razkladali so se že od 1850—1853 pravniški predmeti v slovenskem jeziku, pa nepovoljne poli tičke razmere temu so pristrigle nadaljevanje.

Dalje v prilogi.

krogu stari, bradati možje, mej njimi obligatni „gus lar“, kateri jim preludira in vodi napev, ter prepe vajo one milo-tožeče svoje pesni, ki so očarale ves evropski svet! Ti otožni, mehki napevi, hrepeneči in na široko raztegnjeni, kakor širna ravan, na ka teri se porajajo, — to je treba slišati, opisati se Vam to ne da!

In pesni same, njih vsebina — tu ni nikjer tistih abstraktnih, nadzemskih podob in primerov, s katerimi nam moderni pesniki na milimetre pro dajejo svoje dozdevne osobne bolečine, temveč vse je naravno, realno, iz življenja zajeto! Preprost pastir ne išče vam metaforov za opisane svoje „drage“ po vseh mitologijskih imenikih, nego pripodablja jo z jagnetom, z golobico, grlico; njeni lasje so mu kot zlata pšenica, lice milo kot svetli mesec, oči jasne kot sinje nebo in pogled bliščeč kot jarko nebo . . . In zopet ona v dekliskih svojih pesmih, kako ga milo nagovarja, kliče in vabi z vseni laskavimi priimki, vzetimi iz bližnje okolice — vse toli nežno, čisto in naravno-najivno, brez vsake afektacije in nečimernosti! Da! tu sem v ta preprosti pastirski svet naj bi prišli naši pesniki

poslušat pristen glas srca, tu naj bi se napili žive vrelčine narodnega duha slovanskega, ki nam je že davno usahnil tam gori v pustem pesku, s katerim so preplavili našo domovino tuji pritoki! Zlasti one divne junaške pesmi, zveneče kot silni veter po ši rokem polji — kako Vam to razširi srce in razpla mení okó! . . .

Pa so Vam to tudi ljudje! Može visokega telesa, širokih prs, zarujavelega, bronastobojnega obraza, črnih las in obrvij ter živoiskrenih oči; ženske pa vitkostasne in brdke, s podolgastim, ovalno ukrojenim obličjem, katero jim pletajo bujni rujavi lasje in oči — toli mile in ljubezni polne, da Vas njihov pogled prešine s slastnimi čuvstvi in slutnjami . . . No, ne bojte se, gospod urednik: v naših letih smo že za vetrom!

Kakor sem opazil v teh par dneh, tudi v go voru so Srbi manj abstraktni, nego li mi moderni zovani Slovenci!

Če na pr. mi katerega vržemo „vun“, „bacijo“ ga Srbi „na polje“ in kjer je nam potreben „do ber tek“, želijo Vam Srbi „prjatan rúčak“! Sploh jih je veselje poslušati, kako Vam govore nežno in

Deželno šolsko svetovalstvo v Gradcu dosle prek in prek nemško in nam Slovincem navpik nasprotno naj se preinači, a kar še bolje želimo, preseli za Slovence na spodnje Štajersko kot oddelek tako, da bode Slovincem pravično. Šolski nadzorniki Slovincem protivni naj se odstranijo; isto zgodi se z načelniki okrajnih šolskih svetov našemu napredku sovražnimi, a nemškutarstvu prijaznimi.

Vsi uradniki na Slovenskem kruh trošeči morajo znati slovenski v besedi in pismu, in z vsemi slovenskimi občinami uradovati slovenski, saj nam je minister Taaffe dne 4. februarja lani obečal, nijednega uradnika ne več namestiti na Slovenskem, kateri ne zna popolnem našega jezika.

Spodnje Štajersko, ker Gradec je Slovincem mačeha, naj dobi poseben oddelek namestniški na štajerskem Slovenskem, ali kar še iskreneje želimo, naj se združijo vsi Slovenci v jedno upravno celoto — Slovensko

Slovenski državni poslanci na ležeje pridobljene svojih pravičnih zahtev naj se tesneje združijo s slovanskimi poslanci dalmatinskimi.

Treba je delati na to, da se postava dovoljujoča družini in skrajnim ubožcem ženiti se tako spremeni, da bode takih ljudi ženitev umno omejena.

V gospodarstvenem oziru naj bi itak država nekaj storila, da se uredi deroča Drava na slovenskem Štajerji, kakor se urejuje na Koroškem, ali Mura na nemškem Štajerji; da se uresniči železnica, katera bode tekla od Radgone nad Ljutomer v Ormož; da se cena soli znatno zniža. Mitninsko zvezo s prusko nemško državo odbijamo, in truditi bode se treba, da se visoka mitnina ali dača naloži na vnanja vina, posebno madjarska, vsaj inace Spodnji Štajer prepade s svojimi vinskimi pridelki. Dače naj se na polji ne terjajo pred dovršeno mlatvijo in po vinskih goricah ne pred dokončanim branjem. Kmetske dome je treba tako urediti, da se ne bodo smeli prodajati, posestva zdržema ležeča ne kosati, niti preveč zadolževati ali zbog nekoliko dolžnih goldinarjev prodajati. Veliki kapitali naj se bolje obdačijo in borzni davek naj se uvede.

Občinskim predstojnikom naj se odvzame preobilno mnogopisje, in dopisi od vseh uradov naj se jim pošiljajo v slovenske besedi.

Teh točkov zvršitev hočem zagovarjati po svoje zmoglosti in sposobnosti, in še drugih, katere mi naznanijo častiti volilci ustno ali pismeno. Vse za blagost in srečo vseh Slovincem, za korist lepe naše domovine slovenske!

Priporoča se Vašej prijaznosti in naklonjenosti

Božidar Rajč,

župnik in deželni poslanec.

Velečastiti volilci!

Dvajset let je že, kar delujem v javnem življenju, štiri in trideset let, kar po opravljenih obujem s svojimi someščani, in priznati moram, da večjega spoštovanja in zaupanja si ne bi bil mogel pridobiti, kakor da sem bil pred šestimi leti od Vas izvoljen državno-zborskim poslancem. Zaupanja, katero ste mi takrat izkazali, mislim da po svoji delavnosti v državnem zboru nisem izgubil.

Vedé, da se pri volitvi sme le tisti kandidat nadejati zmage, o katerem so volilci prepričani, da je poštenega zasebnega značaja, kojega dobre ali slabe lastnosti navadno odsevajo tudi v javnem življenju, usojam si opominati na svoje dolgoletne, mnogostranske opravilne zveze z meščani dolenjskih mest, po katerih bi utegnil le malokaterim izmed Vas popolnoma neznan biti.

V Ljubljani rojen sem vse svoje življenje preživel na Dolenjskem, ker sem kot nezavisen posestnik zemljičar in raznih obrtnij z meščani in kmeti zvesto se udeleževal sreče in nesreče, in so mi torej precej dobro znane potrebe in želje dolenjskih mest. Imam li še druga svojstva, katera

mehko! In kak prijeten naglas jim rabi! Da čujete samo jeden primer: „Dobar večer!“

Tudi z istim glagolom so Vam bolj znani, nego mi „filološki narod“, dočim Vam na pr. kak afektiran ljubljanski gizdalin ponuja svoj „poklon“, priporoča se Vam pristen Srbin s „klanjam se!“

Kar se tiče njih narodne noše, običajev in šeg — o tem se bodeva pogovorila pozneje, ko si bode vse te reči ogledal nekoliko natančneje; isto tako Vam bode pozneje naštel razna njih narodna jedila, od „kisele čorbe“ in s trsovimi perjem ovite „sarme“ do maslove „pogačice“, da si nesem baš tolik veščak v — žganjeslovji, kakor kak na Dunaj potujoč Vaš „Poljski“ kobiličar.

Ali zdaj se mi mudi naprej! Čili konji že razgečejo pred hišo: torej hajdi na „kola“. Še jedenkrat mi seže v roko moj „goso Gjoka“ in konji zvihrajo v širono polje, da se kar kadi. Gospod urednik! tu se nekoliko drugače vozari, nego li tam po tesnih ulicah ljubljanskih! Če so Vam jetra otrpnela, pol dneva take vožnje mora Vam stresti ž njih ves žolč, — in če ste i tri leta čitali „Ljubljanski List“! Ali to Vam pa povem: če Vam duša ni dobro priraščena, ne hodite sem doli, kajti tu ste

se smelo tirjajo od kandidata kot zastopnika razumnega mestnega prebivalstva, ne morem sam soditi, tudi se ne bi spodobilo, da bi sam svoje mnenje o tem izrekel.

Pač pa morejo oni, ki so se z manoj vred skozi šest let borili in poganjali za npravno-ver-sko odgojo mladine, za narodno ravnopravnost in za gmotne koristi moje ožje domovine Kranjske, merodajno sodbo storiti, in ne motim se, če rečem, da bode sodba mojih kolegov v preteklem državnem zboru se glasila, da sem znal si pridobiti pohvalo svojih političnih prijateljev in spoštovanje svojih političnih nasprotnikov.

Ne stopim pred Vas z brezštevilnimi obljubami, kojih izpeljava je le premnogokrat od vseh drugih činiteljev, kakor od dobre volje in zmoglosti posamičnega poslanca zavisna.

Dovoljeno mi naj bo samo izreči svoje mnenje o dolenjski železnici, katera je, odkar sem jo s svojim govorom v državnem zboru iz dolzega spanja zopet zdramil, v vsakem volilnem programu najimenitna točka.

Tudi še zdaj ne odjenjam od svoje v državnem zboru zastopane misli, da je le tedaj upanje, da se dolenjska železnica dožene, ako se bode kot državna železnica, kot del evropskega železnocestnega omrežja, za zdaj vsaj gradila do bregov reke Kolpe.

Samo po sebi je razumljivo, da se bom potezal za to, da se državne in deželne ceste na potrebam primeren način umno prelože in dopolnijo, nikdar pa se ne bom zadovoljeval, da bi se s par tisočimi goldinarji, kateri se nam za neskladno in nepremišljeno preložitve nekaterih gričev ponujajo, gradenje železne ceste odkupilo, od katerega zavisil vsled njegove nepreračunljive narodno-gospodarske, finančialne in strategične važnosti sreča in nesreča Kranjske, morda celega cesarstva.

V tem zmislu bodem ves svoj trud in vso svojo moč zastavljal.

Ko sem bil pred šestimi leti iz Vaših rok prevzel mandat, obljubil sem, da ga Vam bom čestega in brez madeža zopet nazaj dal: s tem to storim, in ako uvidite, da sem svojo obljubo spolnil, prosim Vas iz nova za Vaše zaupanje in za Vaše glasove pri prihodnji državno-zborski volitvi: jaz ne bodem nikdar pozabil, da ostanem, kar sem dozdaj bil, zvest sin svoje slovenske domovine.

V Novem mestu, dné 21. maja 1885.

Margheri.

Domače stvari.

(O volilnem gibanju.) Na Koroškem gre izvrstno. Slovenci zmagali so v Bekštanji, Tinjah, Prevaljah, Libeličah, Šmarjeti, Svečah, Libušah, Vovbrah, Kotljah in Žabnici. Priborili so si Slovenji Šmihel in Kotmaro vas. Veliko je upanja, da bosta izvoljena Pino in Einšpieler. Kakor po drugod, je tudi na Koroškem udeležba pri prvotnih volitvah velikanska. V Prevaljah glasovalo je 229 volilcev. — Posebno oveselila nas je današnja brzojavka, da je kandidatom postavljen dr. Gerčar, sodnik v Mariboru. To je izredno srečna misel in pri sedanjih razmerah je ta gospod jedini kandidat, ki utegne prodreti. — Kot posebnost nam je javiti, da so nekje na Notranjskem za volilnega moža izbrali si — eksekutorja. — Zaradi preobilnega gradiva neso mogli danes vsi dopisi na vrsto.

(O volilnem gibanju.) Občina okolica Šmarijska na Štajerskem izvolila dné 20. t. m. sedem volilnih mož. Vsi so narod-

v nevarnosti, da jo izgubite po teh brezdanjih cestah, zlasti ob deževji!

V naglem diru smo švigali po širnem polji proti jugu.

Čez kake polu ure od Bečkereka dospeli smo v Ečka, veliko vas s širokimi ulicami, katerim ne vidite ne konca ne kraja. Ondu ima knez Egon Maks Lamoral Thurn-Taxis svoje vlastelinstvo, velikansko pivovarno in razna druga ekonomiska podjetja. Da je brat tega kneza bil oženjen s prince-sinjo Heleno, sestro naše cesarice, Vam je znano; ali najbrže ste že pozabili, da je prednik tega kneza, Franjo pl. Thurn-Taxis v XVI. veku prvi sprožil idejo o našem poštarstvu, in da je sin tega, Ivan v l. 1516. za cesarja Maksimilijana ustanovil prvi poštni promet mej Dunajem in Bruselom. . . Vender, hajdimo dalje!

Za Ečko smo se prepeljali skoz svetlo, isto tako prostrano selo Perlas in odondot ob Begi tja na ravno Tisino obrežje v lično mestece Titl.

Ker je baš priplaval parnik sem doli po Tisi, kupil sem vožnji list ter se peljal po Tisi navzdol na svetlo planoto širnega Dunava, s katerim se Tisa združuje ondud pri Starem Slankamnu. Veličastno je plaval dični parobrod po srebrnem Dunavskem

njaki. Imena: Grobelšek Josip, Turk Jakob, Stumbergar Ant., Romih Ant., Šket Janez, Manzini Ant., Stoklas Tomaž. „Nasprotna“ stranka izpuhtela ko kafra.

(Volilni oklic veleposestnikov kranjskih) dobili smo stoprv ob 1/4. uri popoldne, torej za danes prekasno.

(Nepoklican, a tudi ne c. kr. nadzornik) prišel je v sredo po noči v prvi in drugi razred I. mestne šole v poslopji stare stražnice uradne spise si nekoliko ogledat. Odprl je v obeh sobah miznici ter vse preobrnil in premetal. Da pa zastoj ni prišel, vzel je seboj več zvezkov iz knjižnice obrtnijske pripravljalne šole; akoravno so bile knjige prav poučljive vsebine in nikdar ne od ministerstva za knjižnice prepovedane. Zdaj je bil na stražnici že v drugič v dveh letih tak gost, ter je vsakokrat kaj odnesel.

(Občni zbor delavskega invalidnega društva) vršil se je pretečeni teden v navzočnosti mnogih društvenikov. Načelnik g. Bonač zahvaljuje se za mnogo udeležbo, razlaga pomen in delovanje društva, katero je jako vspešno delovalo. Računovodja in zapisnikar g. Grilec prebral je računski sklep za pretečeno društveno leto, iz katerega se razvidi, da je imelo društvo 550 gld. 20 kr. dohodkov, 534 gld. 55 kr. pa stroškov in da je ostalo premoženja 2358 gld. 50 kr., katero je v kranjski hranilnici naloženo. Za pregledovalni odsek poročal je g. Delakorda in naznanil, da so društvena blagajnica in društvene knjige popolnem v redu. Kranjska hranilnica je i to leto podarila društvu 100 gld., za kar se izreka presrčna zahvala. V odbor sa bili izvoljeni gg.: Bonač, načelnik; Kovačič, namestnik; Šušteršič, blagajnik; Grilec, zapisnikar in računovodja; za odbornike gg.: Tavčar, Žgank in Gertnar. Za pregledovalca računov gg. Majer in Delakorda.

(Svet se je podirati začel) na Ceca-ru Josipa trgu pri pritličnem poslopji, kjer so nastanjene naše perice iz Bizovika itd. Podrla se je za poslopjem skarpa in udrla skozi zid v periško poslopje, kjer k sreči ni bilo v ta dan peric in peričnikov.

(Blazen človek) postavil se je včeraj zjutraj blizu Zagorja na železniški tir in ni se hotel umakniti, da si mu je kurirni vlak neprestanim žvižganjem naznanil pretečo nevarnost. Ustavili so vlak, blaznega, 28 letnega kmetskega fanta prijeli, odpeljali v Ljubljano ter izročili policiji. Ko so ga zaslišavali, ni hotel odgovarjati, da se niti ne ve, kdo da je. Zdravniki določili so, da se odda v blaznico.

(Vabilo) k slovesnosti blagoslovljenja nove zastave katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Šent Vidu nad Ljubljano v nedeljo dne 31. maja 1885. Spored: 1. Sprejem ljubljanskega katoliškega društva rokodelskih pomočnikov ob 9. uri dopoldne. 2. Zbirališče obeh društev in narodne Čitalnice Šent Vidske v društvenih prostorih točno ob pol 10. uri. 3. Izhod zbranih društev ob 3/4. 10 v farno cerkev. 4. Ob 10. uri slovesni uhod prevz. knezoškofa gospoda Jakoba Misije v farno cerkev. 5. Slovesna služba božja. a) Nagovor premilostnega gospoda knezoškofa. b) Slovesna velika sv. maša. c) Blagoslovljenje nove društvene zastave po premilostnem gospodu knezoškofu. d) Odhod premilost-

zrecali, mej raznimi, bujno obraščenimi otoki. Desna njegova obal je strma, po raznih pritokih razorana, dočim se na levi strani razprostira širna ravan z brezkončnimi njivami in pašniki, po katerih so bile raztresene ogromne črede konj. Plovba po tej mogočni reki je vrlo lepa, prijetna in romantična: na ladiji vsakovrsten komfort in okolica nepopisno slikovita! In kako se Vam razširja sreč, ko se pomičete vedno bliže in bliže srbski gori Avali, katera se Vam vsled rekinih ovinkov, premiče pred pogledom zdaj na desno, zda na levo: naposled Vam zablješči naproti doli na sinjem hribu z večerno zorjo oblitu zidovje — Belega grada. . .

V kratkem teku priplava parnik k desnemu Dunavskemu obrežju, s katerega Vas pozdravljajo vitki zvoniki mesta Zemuna.

S polnim srcem sem skočil na kopno in sprehajaje se po ravnim obrežju, zavzet zrl tja preko Donava: Najrajši bi se bil kar naravnost pripeljal, ko bi ne bilo prepozno.

Počakajmo torej do — jutri! Da! jutri! Vi, gospod urednik, ste namenjeni v divno Soško dolino, jaz pa v — Beligrad! Torej „sretan put!“

V Zemunu. Prostoslav Krebanov.

nega gospoda knezoškota. 6. Izhod iz cerkve vseh društev v gostilno „pri Kraljiči“. 7. Pozdrav gostov po prečst. gospodu predsedniku domačega rokodelskega društva. 8. Zabijanje žeblice v novo blagoslovljeno društveno zastavo. 9. Skupni obed. 10. Udeležitev vseh društev z zastavami slovesnega sklepa Šmarnc v farni cerkvi ob pol 4. uri. 11. Odhod društev z zastavami po vasi mej spremljevanjem vojaške godbe. 12. Skupno fotografiranje domačega društva. 13. Prosta zabava. 14. Tombola ob 6. uri. Mej posamičnimi točkami svira godba domačega pešpolka št. 17. K tej slavnosti uljudno vabi predstojništvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 23. maja. Narodni volilni odbor proglasil je dr. Gerčerja, okrajnega sodnika v Mariboru kot kandidata za državnozbornsko mestno skupino Celjsko.

Pazin 22. maja. Izbornici narodni u Pazinu 492, nasprotnici 42.

London 23. maja. Kakor piše „Standard“, je glavna ovira anglo-ruski spravi, zahtevanje Angležev, da se sklence definitivna pogodba, po kateri bi obe vladi določeno afgansko mejo pripoznali kot neprestopno ograjo. Rusija zahteva Zulfikar in Merušak zase, angleška vlada pa bi rada dosegla, da bi bil Afganistan izven področja ruskih operacij.

Pariz 23. maja. Victor Hugovo truplo bode tri dni pod slavolokom „Arc de triomphe“ razpostavljeno. Dan pogreba bode narodni žalni dan.

Pariz 22. maja. Victor Hugo danes umrl. Senat ustavil je v znamenje sožalenja sejo. Victor Hugo bode na državne stroške pokopan.

Poslano.

Odprto pismo častitim volilcem II. volilne skupine dolenskih kmečkih občin.

O povodu sedanjih volitev za državni zbor sem se Vam, častiti volilci, za kandidata ponudil, ker me je iz jedne strani iskreno domoljubje vleklo iz ptujine nazaj na domača tla, z druge strani pa se mi je obnovil prijazen spomin na obče Vaše zaupanje, s kojim ste se bili že leta 1879. moje kandidature poprijeli, in kojo sem bil takrat na željo volilnega odbora le zarad tega umaknil, da bi se ne bila mej nami národna vzajemnost in disciplina rušila!

Ko sem pa zdaj vnovič svojo kandidaturo oglašil, došli so mi od mnogih strani iz Vaše sredine tako prijateljski pozivi in tako neovrgljivi dokazi Vašega blagostivega spominjanja na mojo osebo, da sem iz njih sprevidel, ka ste še do sedaj vse ono zaupanje do mene ohranili, s kojim ste me bili že pred leti počastili.

Ako me vprašate, kaj Vam za slučaj moje izvolitve obetam in kako da mislim dolžnosti in nalogu Vašega poslanca in poverjenika spolnovati — zadostujejo za odgovor le male besede, s kojimi sem bil že s početka moj program volilnemu odboru naznanil, in tudi nekim odličnim volilecem priobčil. — Blagostanje naše domovine zahteva: da ohranimo in varujemo po naših stariših podedovano sv. vero, da pospešujemo ljudsko omiko in skrb za duševni razvoj národa na podlagi národne šole, in da skrbimo za gmotni zboljšek kmetskega stanu s tem, da se mu nekoliko težkoga bremena odzame in preloži na pleča onih, ki težav, trpljenja in skrbi kmetskega stanu ne poznajo, in kojim tudi žalji našega prostega ljudstva nikdar preglavice delali niso! — Zraven tega pa je druga pomoč le tá, da se stroški za državno upravo in posebno za vojaške potrebe znižajo, in da se toraj, kar je prva potrebščina, skrči stanje naše vojaščine.

V tej zadevi pa zamorete, kakor sami previde, le od tacega zastopnika pomoči pričakovati, ki težave, potrebe in želje kmetskega stanu pozna, in ki ima tudi pravo in pošteno srce za narod; — s temi lastnostimi pa se jaz, ki sem se sam iz poštene kmetske hiše porodil, z mirnim srcem ponašati smem!

Moja preteklost Vam je znana; Vi poznate moje domoljubje in mojo ljubezen do našega naroda in drage domovine, kojoj se nikdar izneveril nisem, ker vsi dobro veste, da sem tudi ob času silovite, vse naše cvetne nade poplavajoče dobe, neomahljivo pod njeno zastavo stal, — in to je porok, da se tudi za naprej ne bodem ločil od nje do zadnjega dne.

Kar se pa tiče moje prihodnosti, Vam naznamim, da bodem v slučajih, ako me zaupanje Vaše posadi na častno stolico Vašega poslanca in zastopnika, izstopil iz državne službe, ter se v Ljubljano preselil in kot odvetnik ustanovil, kjer Vam bode stanje in srce moje vsikdar odprto. — Izrekam in obetam tu očitno, da bodem vsakemu svojih volilcev v vsakej zadevi in vsikdar brez

plačila na pomoč prihital in vsacemu zastoj rad dobre svéte in pouke dajal! —

Ko torej obetam, vse svoje moči posvetiti blagru naše domovine, posebno pa zastopanih okrajev, blagru Vašemu, častiti volilci, — se Vašej ljubavi priporočim, ter Vas prosim, da mi na odločilni dan, to je 28. maja t. l. kot domačinu svoje glasovne podarite in me za svojega poslanca izvolite!

Na zdravje!

Jakob Hren,
c. kr. sodnijski svétnik.

P. n. volilce Postojinskega in Logaškega okraja

vabim na shod v **ponedeljek dne 25. t. m.** popoldne ob 3. uri v **Postojino v g. Vičiča gostilno.**

Dr. Hinko Dolenc.

(Poslano.)

Malaga-vina.

Ze več let se priporočajo španska vina kot dobro krepčilo za bolne in oslabele, ker pod južnim podnebjem grozdje bolje dozori. — Izmej vseh španskih vin, ki se rabijo za zdravilo, je najboljša malaga, posebno jo je priporočati za ženske in otroke, katerim ne dejo več dobro močnejša Kseres- in Port-vina, ki so bolj za moške. — Španska prodajalnica z vinom Vinador, Hamburg, Bleichenbrücke, Dunaj, Stadt, Brandstätte 5 — in transitna zaloga: Herna's, Hauptstrasse 2 — je firma, ki uvaža in prodaja najboljša španska vina.

Trstci:

22. maja.

Pri gostih: Lorenz z Dunaja. — pl. Aichburg iz Beljaka. — Dr. pl. Gspan, Seidl iz Krškega. — Lavrentič iz Notranjskega.

Pri gostih: Szentmiklosy z Dunaja. — Wenger iz Trsta. — Reinisch z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nobo	Mo-krina v mm.
22. maja	7. zjutraj	731.37 mm.	10.8° C	sl. vzh.	dež.	0.10 mm.
	2. pop.	733.21 mm.	17.0° C	sl. jug.	d. jas.	
	9. zvečer	735.51 mm.	11.6° C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 13.1°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	10 kr.
Srebrna renta	82	70
Zlata renta	107	45
5% marcna renta	98	30
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	286	60
London	124	85
Srebro	—	—
Napol	9	88
C. kr. cekini	5	86
Nemške marke	61	15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	50
Ogrska zlata renta 4%	16	90
papirna renta 5%	91	70
5% štajerske zemljiše odvez oblag.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblag. Elizabetine zapad. železnice	112	50
Prior. oblag. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	212	50

Poslano.

(7—19)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

iz **GISSHÜBLER** najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice,

! kas izkušan liek proti trajnom kašlju pljučevine !

želučca bolesti grkljana ! proti meh. rahn. kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. (112—16)

Štajersko vino

iz vinogradov pri Slovenski Bistrici

prodaja se čez ulice (828—6)

novi vino liter po 24 kr.

starina " " 40 "

v Ljubljani, na Poljanski cesti h. št. 31.

Delavsko izobraževalno društvo

pričenja s 1. junijem t. l. **pevske vaje in šolo za naučbo not.** Pevovodstvo prevzel je v tej stroki dobro izurjen gospod. — K obilni udeležbi in pristopu vabi

(308)

društveno vodstvo.

Izurjen, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen ter trezen

pisar

dobi takoj službo pri advokatu dr. **Gvido Srebre-tu v Brežicah (Rann).** (299—2)

V novozidanej hiši v Spodnji Šiški

odda se za o sv. Miheli

prav lepo stanovanje,

obs. oče iz dveh sob, predsobe, kuhinje, shrambe za jedila in drvarnice.

Pogoji zvedo se pri gospej **Rozi Strzelbovej v Ljubljani.** (293—2)

Išče se

(304—2)

štacunski poslovodja

za prodajalnico z mešanim blagom na živahnem (prometnem) kraju na deželi. — Zahteva se po dogovoru primerno kavejco. — Starost od 25 do 40 let všeč. — Ponudbe naj se adresirajo pod chiffro **M. poste restante Postojina.**

Dva kamnoseška učenca,

ki sta vsaj že po 14 let stara, vsprejme z vso hrano, živem, obleko in stanovanjem

Peter Thomann,

kamnosek v Ljubljani.

(303)

Razglas.

Vsled dovolitve c. kr. okrajne sodnije v Ljubljani z dne 7. maja 1885 št. 7985 določuje se za prostovoljno javno prodajo v zapuščino umrlega kanonika in stolnega dekana gosp. Jurija Volca spadajočega premakljivega premoženja, kakor:

hišne oprave, kuhinjskega orodja

i. t. d. i. t. d.

dan 26. maja 1885

ob 9. uri do 12. ure popoldne in ob 3. uri do 6. ure popoldne v hiši št. 10 pred škofijo s tem pristavkom, da se bodo posamezne stvari tudi pod inventirano ceno proti tem oddajale, da se najvišje ponujena cena takoj plača, kupljena stvar pa odstrani.

V Ljubljani, dne 21. maja 1885.

C. kr. notar kot sodn. komisar:

(301)

Ivan Gogola.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	60 "
c) Fiziko in kemijo	60 "
č) Prirodopis	56 "
d) Zemljepis	26 "
e) Geometrijo	24 "
f) Malo fiziko	23 "
g) Domovinoslovje	20 "
h) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6 "
i) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 "
j) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne **pisanke** in **risanke**, potem:

malí slovenski **zemljevid kranjske dežele** z deli sosednih kronovin cena 1 kr.

ter slovensko-nemški **zemljevid Avstrijsko-Ogerske** " 1 "

in **zemljevid Krškega okraj. glavarstva** " 5 "

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušbolju, zasliženju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 80 kr.

Pri gospej **lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.** (716—40)

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-
tvorov s sliko skladateljstvo. Zadržaj knjige
je jako obilen in tako različen, da zanimati
vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje.
Cena knjige je 1 gid. 60 kr., zares izredno
nizka. (194-14)
Knjiga se dobiva izključivo pri samem
skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:
F. S. Vilhar v Sisku.

J. C. JUVANČIČ

posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporoča: (281-3)

Bizeljsko vino 1884 l. od 14 do 18 gid.
" " 1883. l. " 18 " 24 "
Dolenjsko rudečkasto " 14 " 20 "

Uzorce p šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Izvrsten med

(garantiran pitavec)

na debelo in drobno, kakor tudi v plehastih škat-
ljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr.,
se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti go-
tovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,
svečarji v Ljubljani. (278-3)

Prodaja vin.

Okolu 1400 veder

najboljših Bizeljskih vin,

vsa Luke Tavčarja lastnega pridelka, proda se
po 20 veder in več vkupe jako po ceni. Za plačilo
se tudi 3 mesece počaka, če se dokaže, da se ni
bati zgube.

Kdor želi kaj kupiti, naj se obrne na tvrdko
A. Hartmann v Ljubljani. (298-2)

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah
(6-21) priporoča

A. MAYER-jeva
trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

≡ Pristni ≡

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-
neuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepilo za slabotna, bolne, okrevajoče, otroke itd.,
proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva.
V 1/2 in 1/3, originalnih steklenicah pod postavno deponirano
varstveno znamko (307-1)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gid. 2.50 in gid. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih
steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri go-
spodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Weuzel, prodajalec
delikates. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina
s specerijskim blagom. V Loki: pri gospodu Jurij Deisinger,
trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezeru
(zdravilišče): pri gospodu Oton Wölfling, prodajalec delikates.
Na znamko Vinador, kakor tudi na postavno deponirano
znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj more popol-
nem jamčiti za absolutno pristnost in dobrotu.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

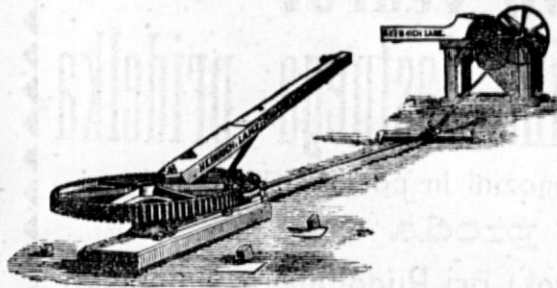
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša tvrdka te vrste. (623-33)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Jako važno

za

ekonome!

Jako važno

za

ekonome!

Mnogo nad 100.000 strojev tvrdke Henrik Lanz v Manheimu, katera je
bila pred 2 leti tukaj v Ljubljani razstavila jeden del tolikrat odlikovanih poljedelskih
strojev in orodja, se vspešno rabi v vseh deželah in delih sveta. Velikanska korist, katero
ima ekonom od solidne in dobre

mlatilnice ali slamoreznice,

je po našej deželi že dosti znana. Da si ložje napravijo gospodje ekonomi te tako koristne
stroje, sem jaz prevzel njih razprodajo za Kranjsko in jih imam vedno poleg

šivalnih strojev, proti ognju in ulomu varnih blagajnic

na razpolaganje in jih prodajam

po predpisani tovarniški ceni.

Poleg tega sem pa v stanu pokazati po svojem mehaniku in drugih izvedenih osebah, kako
se ti stroji rabijo.

Vabim tedaj uljudno p. n. ekonome, kateri še nimajo tacih strojev, da se name
obrnejo, kadar kaj potrebujejo. (306)

Z velespoštovanjem

FRAN DETTER

v Ljubljani

na Glavnem trgu št. 168.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrečnej-
šem slučaju ponuja velika od Ham-
burške države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Teh 50.500 dobitkov se v petih
mesečih in sicer v sedmih razredih
gotovo izžreba.

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna
loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk,
tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo;
za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali,
kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobit-
kov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta
posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nad-
zoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500
dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo
izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na
80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena
podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se
neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo varočiti pri prijavi dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gid. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gid. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gid. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natan-
čneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov.
Tako po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim
grbom, listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so
zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jam-
stvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal
načrt žrebanja, pripravljene smo ne ugajajoče srečke pred žreba-
njem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni
načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo
k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da
nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče
hitro, vsekako pa pred (286-4)

30. majem 1885

doposlati direktno na podpisani glavni loterijski bureau.

VALENTIN & CO.,

HAMBURG, Königstrasse 36—38, HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke
neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem
dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval,
uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke
vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.

1000 vedrov
najboljšega vina lastnega pridelka
 v vsakeršnej množini in po najnižjih cenah
 prodaja (151-6)
 grad Vinica (Weinhof) pri Rudolfovem, Dolenjsko.

Popolnem uniči šurke in prašičke prav do zadnjega samo (9-2)

ZACHERL-ov
prašek za šurke.

Pristen dobiva se samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. — Dobi se pri trgovcih, pri katerih dotični plakati visé v izlozbi.

„AZIENDA“,

avstrijsko-francosko društvo
 za zavarovanje proti elementarnim neizgodam
 na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša

6 milj. frankov = 2,400.000 zlatov.

„AZIENDA“ zavaruje

proti škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče ceno in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnem zastopstvu „AZIENDE“

v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Glavni zastopnik:

Josip Prosenec.

(275-3)

Za blagovoljni ozir.

Visokočastitim dosedanjim gostom in p. n. gospodom tujcem ter p. n. občinstvu usojam se ujudno objaviti, da sem zopet sam v svoje osobno vodstvo prevzel

hotel in restavracijo

pri

„BAVARSKEM DVORU“

na Dunajske cesti št. 23,

samo tri minute oddaljeno od postaje južne železnice.

Cene sobe, izvrstne gorke in mrzle jedi ob vsakem času dneva, dobra mizna vina, pristni kraški teran, pravi recer, Koslerjevo carsko pivo (samo 10 kr. pol litra).

Zagotavlja joče najsolidnejšo postrežbo, priporočam se za mnogobrojni ob sk.

Z velespoštovanjem

Janez Hafner.

(292-3)

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:
 Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivallšče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (126-6)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere nesem mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula.

Slavonija.

S spoštovanjem

Josip Beneš, Kastel št. 23.

Velesenceni gospod!

Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni balzam, s katerim sem ozdravil svoje dolgotrajne strašne želodčne bolečine, če tudi že nesem imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Še jedenkrat mojo presrečno zahvalo.

Maribor n. D., na Spod. Štajerskem.

S spoštovanjem
Ferd. Leitner, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepljivo zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešne p. i. vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krenem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baocarioh, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Jos. Bergman, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Ogleji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitnerburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu G. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščeni, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V ikatjicah po 25 in 35 kr.

(136-7)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Prvo

avstr.

tovarniško društvo za izdelovanje durij, oken in tal,

Dunaj, IV., Heumühlgasse 13, ustanovljeno l. 1817,

pod vodstvom H. MARKERT-a,

priporoča bogato zalogo narejenih durij in oken z oboji vred, mehkih ladjinih tal in hrastovih ameriških friznih in parketnih tal.

Ta tovarna je v stanu vsled svoje velike zaloge suhega lesa in že narejenega blaga v kratkem času preskrbeti tega blaga, kolikor se naj ga tudi potrebuje. Vsprejema izdelovanje velikih hišnih vrat, oprave za vojašnice, bolnišnice, šole, pisarne itd. itd., poleg tega vsakeršna lesena dela, katera se izdelujejo s stroji po predloženih načrtih ali modelih, izvzemši sobnega pohišja.

(162-5)